

บทที่ ๖

บทสรุปและข้อสรุปแนว

การที่กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์รวมของความเจริญในด้านต่าง ๆ นั่น
ว่าจะเป็นทางด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การเมือง การศึกษา การติดต่อ
สื่อสาร การคมนาคม และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้กรุงเทพฯ เป็นปัจจัยที่สำคัญ
ในการที่จะดึงดูดผู้คนจากชนบทให้เข้ามาอยู่อาศัยและงานหาอยู่ เป็นจำนวนมาก
ประกอบกับการพัฒนาชนบทของประเทศไทยได้ไม่เต็มที่ สถานภาพทางเศรษฐกิจ
และสังคมของคนชนบทจึงยังไม่ดีในสภาพที่น่าพอใจ ตลอดจนการทางการเกษตรกรรม
ที่ไม่ได้ผล จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ชาวชนบทต่างมุ่งหน้ามาแสวงหารอกรากเมือง
กันมากขึ้น

แต่ก็ใช่ว่าทุกคนจะประสบความโชคดี ในการทำงานทางภาคใต้ เพราะจาก
สภาพการเป็นสังคมเมือง ที่อยู่ภายใต้ระบบทุนนิยมนี้ ผู้ที่มีความได้เปรียบทางด้าน⁸⁹⁹
การศึกษา การมีทุนและความสามารถ มักจะเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกให้ทำงานใน
ภาคเศรษฐกิจที่เป็นทางการ แต่ผู้ที่ถูกจำกัดด้วยสภาพทางด้านดังกล่าวแล้ว ก็จะเป็น⁹⁰⁰
ที่จะต้องมีงานทำเพื่อที่จะมีชีวิตอยู่ในสภาพสังคมเมืองหลวง ที่จะต้องใช้จ่ายทุกวัน
ทั้งด้านที่อยู่อาศัย บ้านเรือน อาหาร ที่จะต้องดิ้นรนให้มีอาชีพ เลี้ยงปากเลี้ยงห้อง
ไม่เหมือนเมื่อตอนอยู่ต่างจังหวัด ที่ชีวิตความเป็นอยู่เรียบง่ายก็อยู่ในสังคมชนบท
ได้ มีทั้งบ้านและอาหารหาได้เองตามธรรมชาติ

กรุงเทพมหานคร เป็นจุดศูนย์รวมของความเจริญและงานในภาคบริการ
ด้วยเหตุผลนี้ทำให้ ประชากรจากภาคเกษตรกรรมยังคงมองภาพเมืองหลวง เป็น⁹⁰¹
บุ่มท่อง ที่เข้าใจจะเข้ามาเสี่ยง การมองงานทางทรัพย์หรือเริ่มต้นประกอบอาชีพใน
เมืองหลวง หรือเมืองไหนก็มิใช่จะง่ายเสียที่เดียว การว่าจ้างแรงงาน เพื่อค่า⁹⁰²
ตอบแทนของผู้ชายแรงงาน ผู้ที่ขาดคุณสมบัติหรือห้องโดยการแบ่งชั้น มักทางออก
ด้วยการประกอบอาชีพส่วนตัว (self-employed) เช่นการค้าขายเล็ก ๆ
น้อย ๆ ของสตรีชนบทในอาชีพแม่ค้าตอกไม้ หากเร่ แม่งล้อ แบบดิน โรคอาชีพ
เหล่านี้ไม่ต้องอาศัยการลงทุนมากนักไม่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ การแบ่งชั้น

มืออยู่บ้างแต่ไม่รุนแรงอะไรนัก และรายได้ก็พอประทังชีวิตาห้อยู่รอดได้ เมื่อท่าใบ
นาน ๆ เข้า กลับจะเป็นอาชีพที่ให้ค่าตอบแทนสูงพอ ๆ กับผู้ชายแรงงาน เพื่อค่า
ตอบแทนรายวัน หรือ เงินเดือน และบางกรณีอาจจะมากกว่าเสียด้วยซ้ำ เมื่อ
เป็นเช่นนี้เราจึงจะเห็นภาพของแม่ค้าในอาชีพต่าง ๆ ที่ผู้คนนิยมและถือเป็นทาง
เลือกสำหรับประกอบอาชีพที่มีรายได้น้อย ในภาคเศรษฐกิจอกระบบท

แม่ค้าไม้มหงส์ เห้า เป็นภาพลักษณ์หนึ่งของอาชีพที่มีการขยายตัวอย่างรวด
เร็ว ควบคู่ไปกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระบบ โดยทั่วไปขนาดของ
ธุรกิจในเศรษฐกิจอกระบบที่มีตั้งแต่ขนาดเล็ก หรือลักษณะล่งที่แฝ้นนอนขันฉีกการ
ใช้แรงงานในครอบครัวมาช่วยทำงาน ไม่มีกฏหมายแรงงาน ไม่ได้รับสินเชื้อจาก
สถาบันเงินทุนที่เป็นทางการ แรงงานที่ทำงานอยู่ในภาคเศรษฐกิจอกระบบจะมี
การศึกษาค่อนข้างต่ำ และลักษณะประกอบอื่น ๆ ที่ได้จากการศึกษาเรื่องการ
ปรับตัวของแม่ค้าไม้มหงส์ในภาคเศรษฐกิจอกระบบ ก็คือ ลักษณะของอาชีพที่มีชั่วโมง
ในการทำงานไม่แน่นอน ไม่มีเงินเดือนประจำ การเข้าออกจากการประกอบอาชีพ
ทำได้ง่ายเป็นอาชีพที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติคือดอกไม้ ในการค้าขาย ไม่ว่องลาดด
แปลงโดยใช้เทคโนโลยีแต่อย่างใด ตัวแม่ค้าเองเป็นเจ้าของกิจการ ไม่ต้องเป็น
ลูกจ้างหรือมีนายจ้างแต่อย่างใด และเป็นอาชีพที่ใช้แรงงานไม่ใช่เครื่องจักร
การศึกษามากหรือน้อยไม่เป็นสิ่งจำกัด สำหรับอาชีพนี้แต่เน้นความเชี่ยวชาญใน
การหารายได้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงที่เรียนรู้จากงานชีวิตจริง รวมทั้งเป็น
อาชีพที่แข่งขันค้าขายกัน โดยไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครอง หรือได้รับสวัสดิการใด ๆ
ทั้งสิ้นจากรัฐบาลนอกจากนั้นยังพบว่าลักษณะสิ่งที่นำสนใจอีกประการหนึ่งของ
เศรษฐกิจอกระบบนี้ก็คือ การที่มีผู้หญิงทำงานมากกว่าผู้ชาย

ความสำคัญของภาคเศรษฐกิจอกระบบที่ อยู่ที่ว่าเป็นแหล่งรองรับ
แรงงานเป็นจำนวนมากที่ไม่อาจเข้าทำงานในภาคเศรษฐกิจในระบบ (Formal
sector) ที่มีกฏหมายแรงงานรองรับและให้ความคุ้มครองได้กับแรงงานอีก
ส่วนหนึ่งซึ่งหลีกหนีจากการทำงานในภาคเศรษฐกิจในระบบที่ถูกกดค่าแรง การ
เอกสารเอาเบรียบด้านแรงงาน จากนายจ้าง

อย่างไรก็ตาม แรงงานในภาคเศรษฐกิจอกระบบ ในอาชีพแม่ค้าดูก
ไม่ ก็ยังจะต้องพยายามปัญหาในด้านการค้าขาย การมีรายได้ไม่แน่นอน เช่นเดียว

กับภาคเศรษฐกิจในระบบอยู่บ้าง เช่น งานเรื่องการเอกสารเอาเบรียบจากยีบีวี หรือพ่อค้าคนกลาง ที่ตั้งราคาขายส่งและกดเบอร์ เซ็นต์ ในการแบ่งรายได้ให้ แม่ค้าดอกไม้ทางเท้าที่รับข้อดอกไม้มาขายต่า รวมทั้งยังกดราคาข้อจากชาวสวนต่า และยังหักเงินจากชาวสวนเป็นการชำระหนี้ดอกเบี้ยอีกด้วย ทำให้ทั้งแม่ค้าทางเท้าและชาวสวนที่พอมีทุนอยู่บ้างก็อกรถะบันนาดอกไม้มาขายเอง โดยตรงที่ปากคลองฯ โดยไม่ต้องผ่านคนกลางส่วนหนึ่งและอีกส่วนหนึ่งยังต้องค้าขายผ่านคนกลาง เมื่อนอกก่อน เพราะไม่มีทุนและไม่อยากเสียต่อการมานั่งขายเอง สู่การขายโดยผ่านพ่อค้าคนกลาง และนายหน้าไม่ได้ที่มีตลาดและผู้ซื้อที่แน่นอนกว่า

นอกจากนี้ แม่ค้าดอกไม้ยังมีปัญหาเรื่องทุน เพราะแม่ค้าส่วนใหญ่ที่มาจากการชนบทและมาท่าอาชีพนี้ในตอนเริ่มแรก จะมีฐานะยากจน และบ้านกลาง จึงขาดแคลนเงินทุนในการประกอบอาชีพ ครั้นแต่จะไปพึ่งพาสถาบันการเงินในระบบ ก็ไม่ได้ เพราะไม่มีเครดิตหรือหลักทรัพย์ที่จะพอบรรักัน และทำสัญญาภัยเงินได้จึงต้องหันหน้ามาพึ่งพาผู้คนที่อยู่ในระบบเมื่อกันคือถูยืนเงินจากนายทุนและการบัญชีที่อยู่ในตลาดปากคลองฯ และยอมเสียดอกเบี้ยนานั้นอย่างละ 15-20 แต่เมื่อแม่ค้าดอกไม้ทางานไปได้ระยะหนึ่ง และรู้จักช่องทาง เทคนิคในการขายดอกไม้ที่เกิดจากการสั่งสมของประสบการณ์ตรงแล้ว และจากการสัมภาษณ์พบว่า เป็นอาชีพที่ท่ารายได้ดีให้แก่ผู้ประกอบอาชีพมากอาชีพหนึ่ง โดยสามารถหารายได้ทุกวันละ 300-500 บาท ต่อวันและจะขายได้ราคามากเพิ่มขึ้นอีกในช่วงเทศกาลและวันสำคัญต่าง ๆ ทำให้แม่ค้าดอกไม้ทางเท้ามีโอกาสที่จะถือตัวสูงขึ้น เลื่อนฐานะและบทบาทเป็นผู้ประกอบการลักษณะสั่ง เชิงร้านเป็นของตัวเองและผ่อนรดข้อดอกไม้จากชาวสวน หรือเข้าหุ้นปลูกดอกไม้กับชาวสวน และนำดอกไม้มาขายเองได้

นอกจากนี้การเข้ามาอยู่ในงานภาคเศรษฐกิจของระบบของสตรีชนบท นับว่า เป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นการระดมทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหลือเพื่อให้ได้มีโอกาสใช้ให้เป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และลดอคติต่อการใช้แรงงานหญิงทั้งนี้เพื่อช่วยให้สตรีได้มีส่วนในการหารายได้ให้กับตนเอง

การทำงานของสตรีมีส่วนช่วยฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเนื่องจากรายได้ของครอบครัวที่หารด้วยสามี หรือหัวหน้าครอบครัวที่เป็นชายไม่ค่อยเพียง

พอดีของการใช้จ่ายการที่คุณนิครอบครัวช่วยกันทำงานจำนวนมากขึ้นก็มีส่วนทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดีขึ้น

ตั้งนี้การที่สตรีออกทำงานนอกบ้านอีกแรงหนึ่ง จึงเท่ากับเป็นการกระชับความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวและทรงกันข้ามกับความคิดที่ว่าภารรยาที่ออกทำงานนอกบ้าน จะลงทะเบียนน้ำที่ในครอบครัวจนทำให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมา

สรุป

จากสมมติฐานที่นำเสนอสู่บทวิเคราะห์ การปรับตัวต่อวิถีชีวิตของสตรีชนบทในอาชีพแม่ค้าดอกไม้ในเมืองที่ปากคลองตลาดได้ข้อค้นพบดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กระบวนการปรับตัวทางเศรษฐกิจในแบบไม่ได้เป็นทางการที่ประสบความสำเร็จจะนำไปสู่วิถีชีวิตที่ดีขึ้นของสตรีชนบท
จากผลการวิจัยพบว่า การปรับตัวของสตรีชนบทต่อชีวิตในกรุงเทพฯ ในเศรษฐกิจอกรอบบ ล สตรีชนบทเมื่อปรับตัวเข้ามาสู่เมือง เพื่อเข้ามาแสวงหาร่องกาส และการมีงานทำในเมือง สืบเนื่องมาจากสาเหตุของการไม่มีที่ดินทำกินแล้วในต่างจังหวัด และกรุงเทพฯ เองก็ไม่ได้เป็นเมืองอุตสาหกรรมเหมือนเช่นเมืองในประเทศ ตะวันตกหรืออุตสาหกรรม ที่ลักษณะของความเป็นเมือง จะเกิดขึ้นมาจากการลักษณะของความเจริญทางอุตสาหกรรม แต่กรุงเทพฯ เกิดจากอัตลักษณ์เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า ในย่านเอเชียอาคเนย์ และเป็นเมืองขึ้นทางเศรษฐกิจของประเทศไทยตะวันตก จากลักษณะการเป็นเมืองที่เป็นศูนย์รวมของความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมนี้เอง ทำให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่ไม่ได้เจริญด้วยอุตสาหกรรม แต่เจริญด้วยการค้าและเศรษฐกิจที่มุ่งแสวงหาก้าไรตามแบบทุนนิยม ทำให้ผู้คนจากชนบท อพยพเข้ามายังเมืองกรุงเทพฯ จำนวนมาก ทำให้เกิดการกันมากขึ้น

สาธารณรัฐที่มีการศึกษาน้อย และถูกจำกัด คุณสมบัติต้านความรู้ความสามารถไม่ตรงตามแหล่งงานในระบบที่ต้องการ และกับผู้ที่ต้องการทำงานค้าขายและให้บริการด้วยตนเอง ก็จะหันมาจับงานในภาคเศรษฐกิจอกรอบบ ล ที่อยู่ใน

ระบบทุนนิยมในเมือง เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้กับตนเอง ในอาชีพนาบเร่ แมงลอย ขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ขายข้าวแกง ขายดอกไม้ ขายหนังสือ พิมพ์เป็นต้น ทำให้มีรายได้ดีในการประกอบอาชีพ ไม่แพ้อาชีพในภาคเศรษฐกิจที่ เป็นทางการและทำให้ประสบความสำเร็จปรับวิถีชีวิตมีความเป็นอยู่ในเมืองได้ ดีขึ้น

อีกทั้ง เป็นการปรับตัวต่อวิถีชีวิตในเมืองที่เป็นทุนนิยม ในการสร้างรายได้ให้กับตนเอง และ เป็นการประกอบอาชีพเพื่อแสวงหากำไรหรือเงินเพื่อนำมาซื้อ จ่ายและลงทุนในครั้งต่อ ๆ ไป ซึ่งแตกต่างจากระบบที่มีการผลิตในชนบทที่ผลิต เพื่อต้องการค้าร่วมกับชีวิตในชนบท เพื่ออยู่เพื่อใช้เท่านั้นไม่มีมุ่งหากำไร (Moral economy) แต่ในเมืองจะ เป็นวิถีการผลิตเพื่อต้องการปรับตัวเข้ากับวิถีชีวิต (way of life) ในชีวิตเศรษฐกิจแบบเมือง (economic life) ท่ามกลาง กระแสรบนบุญนิยม ในเมืองที่เป็นตัวกำหนดให้ชาวชนบทต้องปรับตัวสู่เศรษฐกิจ แบบใหม่ เป็นทางการ ในอาชีพแม่ค้าดอกไม้ทางเท้า ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมาเป็น การยอมรับในข้อสมมุติฐานข้างต้น

สมมุติฐานข้อที่ 2 งานบริการขายดอกไม้และระบบเศรษฐกิจแบบใหม่ เป็นทางการที่ประสบความสำเร็จชนะไปสู่การเพิ่มโอกาสการมีงานทำของสตรี ชนบทที่อยู่ในเมือง

จากการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของเศรษฐกิจในระบบในเศรษฐกิจ ทุนนิยม ได้แก่ การใช้ทุนน้อย ไม่จำกัดการศึกษา เป็นการค้าขายที่ไม่เป็น ทางการแรงงานหาได้จากครอบครัว ไม่มีเงินเดือน มีแต่รายได้ที่เป็นกำไร ไม่ ใช้เครื่องจักรในการทำงานไม่มีสวัสดิการ และวันหยุดที่แน่นอน จากองค์ประกอบ ดังกล่าว ทำให้สตรีชนบทที่ขาดคุณสมบัติทางการประกอบอาชีพในภาคเศรษฐกิจที่ เป็นทางการ ได้มีโอกาสสร้างรายได้ดีสูงและไม่ตกรุง สามารถปรับตัว ประกอบอาชีพในเศรษฐกิจที่ไม่เป็นทางการได้ง่ายและมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยดัง กล่าว มาเป็นการยอมรับข้อสมมุติฐานข้างต้น

สมมติฐานข้อที่ 3 การพึงพาด้านค้าขายระหว่างแม่ค้าดอกไม้บันทาง
เท้ากับผู้ประกอบการค้านตลาดที่เป็นทางการจะเพิ่มมากขึ้น เมื่อได้มีโอกาส
สร้างความสัมพันธ์อยู่ในกระบวนการปรับตัวทางเศรษฐกิจทุนนิยมในเมือง

จากการวิจัยพบว่า การพัฒนาและ การพึงพาด้านค้าขายร่วมกัน
ระหว่าง เศรษฐกิจในระบบและ เศรษฐกิจนอกระบบ ให้ได้จากความสัมพันธ์ทาง
เศรษฐกิจระหว่างแม่ค้าดอกไม้บันทางเท้าที่ค้าขายบล็อกกันยึดบื้อที่ขายส่งอยู่ในตลาดที่
เป็นทางการ โดยที่ยึดบื้อได้พึ่งแม่ค้าดอกไม้บันทางเท้าในการให้ช่วยนาสินค้าของตน
ไปขาย เพราะดอกไม้มีอายุสั้น และราคาตกเร็ว อีกทั้งยึดบื้อในตลาดจะมีเวลา
ขายดอกไม้เป็นเวลาที่แน่นอนตั้งแต่ 8.00-17.00 น. และมีระเบียบของตลาด
ห้ามนำให้ผู้ประกอบการเอาสินค้ามาวางขายบนทางเท้าหน้าตลาด จึงทำให้ผู้
ประกอบการค้านตลาดต้องรายดอกไม้ที่ขายไม่หมดในแต่ละวันไปในแม่ค้าดอก
ไม้บันทางเท้า ซึ่งขายต่อให้และในทางกลับกัน แม่ค้าดอกไม้บันทางเท้า ก็ได้ประโยชน์
และรายได้จากการขายยึดบื้อ และผู้ประกอบการค้านตลาด ในการทำให้ตนมีสินค้าดอก
ไม้ขายอยู่ต่อเนื่องและราคาถูก รวมทั้งบางครั้งจะมีความสัมพันธ์สนิทสนมและได้
รับความช่วยเหลือจากผู้ประกอบการค้านตลาด ให้แม่ค้าดอกไม้บันทางเท้าฯตักขึ้น
เงินมาลงทุนค้าขายอีกด้วย และกล่าวสรุปได้ว่า เป็นลักษณะของการพึงพาอาศัย
แบบลักษณะ เศรษฐกิจทุนนิยมที่มุ่งแต่ตัวเงินและการมีผลประโยชน์เป็นหลัก หาก
กว่าการมีน้ำใจช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทนและจะพึ่งพาภัณฑ์มากขึ้น เมื่อติดต่อ¹
ลงทุนค้าขายร่วมกันมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมาเป็นการยอมรับข้อสมมติฐาน
ข้างต้น

สมมติฐานข้อที่ 4 แม่ค้าดอกไม้ที่มีทัศนคติ ในการเรื่องของการใช้เวลาทำ
งานนอกบ้านเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว หากกว่าเวลาที่ใช้ในบ้านก็จะมี
บัญหากับสมาชิกในครอบครัว

จากการวิจัยพบว่า แม่ค้าดอกไม้ที่มุ่งทางงานและใช้เวลานอกบ้านงาน
การค้าขายดอกไม้มาก จะทำให้ช่วยลดบัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้านลงได้มาก
และกลับเป็นการหารายได้สู่ครอบครัว ทำให้ครอบครัวเป็นปึกแผ่น ในการมีรายได้
มากขึ้นสามารถซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก เช่นวิทยุ หนังสือพัฟ พา ทำให้สมาชิกใน

ครอบครัวจะดูดีบ้าย แล้วลดบัญชาทางเศรษฐกิจในครอบครัวที่มีค่าใช้จ่ายสูงลง
ได้ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมา เป็นการปฏิเสธในข้อสมมุติฐานข้างต้น

สมมุติฐานข้อที่ 5 แม้ค้าตอกไม้มีครอบครัวมาช่วยขายดอกไม้มากกว่า
แม้ค้าที่ไม่มีครอบครัวมาช่วยงาน จะไม่มีบัญชาในความสัมพันธ์ของครอบครัว

จากการวิจัยพบว่า แม้ค้ากลับจะมีความใกล้ชิดกับสมาชิกในครอบครัวมากขึ้น เนื่องจากมีคนในครอบครัวมาช่วยกันทำงานขายดอกไม้ และยิ่งทำให้มีรายได้มากขึ้น เมื่อมีสมาชิกในครอบครัวมาช่วยงานมากขึ้น และทำให้ผู้หญิงไม่มีบัญชาในเรื่องการดูแลครอบครัว เพราะทั้งสมาชิกในครอบครัวได้มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานบ้าน และยานว่างก็มาช่วยกันขายดอกไม้ อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้แสดงความสามารถในการทำงานมากินได้เท่าเทียมกับผู้ชาย และช่วยกันทำงานมากินหั้งครอบครัว ดังคำว่า "พัวหวาน เมียคอน" ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมา เป็นการยอมรับในข้อสมมุติฐานข้างต้น

สมมุติฐานข้อที่ 6 ประสบการณ์ของการออกไบทำงานนอกบ้านของแม่ค้าตอกไม้ที่มาจากการสนับสนุนของผู้หญิง ไม่สูงกว่าในครอบครัว ดังคำว่า "ผู้หญิงต้องอยู่กับเหย้า เป้ากับเรือน" ใบสุ่มความร่วมมือภายในครอบครัว ดังคำว่า "พัวหวาน เมียคอน" อันเนื่องมาจากการมีรายได้ดี

จากการวิจัยพบว่า แม้ค้าชนบทที่ออกไบทำงานนอกบ้าน จะเปลี่ยนทัศนคติเดิมที่ต้องอยู่แต่บ้าน มาสู่การทำงานนอกบ้านทำให้มีประสบการณ์ และทัศนคติที่ดี มุ่งทามาหากิน ประสบผลสำเร็จทั้งในกรณีมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและมีความสัมพันธ์อันดีกับครอบครัวในการช่วยกันทำงานมากิน มากกว่าที่จะอยู่บ้านโดยไม่มีรายได้ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมา เป็นการยอมรับในข้อสมมุติฐานข้างต้น

สมมุติฐานข้อที่ 7 แม้ค้าตอกไม้มีความสัมพันธ์สนิทสนมคุ้นเคยกันส่วนตัวกับนายทุน เพื่อนแม่ค้า ยื้อป้า จะมีโอกาสได้เปรียบในการให้กู้ยืมเงินมาต่อทุนมากกว่าแม่ค้าที่ไม่รู้จักกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างแม่ค้าดอกไม้ทาง เท้า กับนายทุน เช่นยี่ปีว ผู้ประกอบการค้าในตลาด ตลอดจนเพื่อนแม่ค้าที่มีฐานะดี จะเป็นหนทางที่ทำให้แม่ค้าดอกไม้ทางเท้ายานเดือดร้อนจะหันหน้าไปพึ่งนายทุน นอกระบบที่ไม่เป็นทางการ ที่รู้จักกันแล้ว เพราะซื้อขายติดต่อกันมานาน จนทำให้ นายทุนเหล่านี้ เชื่อถือ แม่ค้าดอกไม้บันทางเท้าและไว้ใจให้กู้ยืมเงินได้ โดยดู จากความประพฤติในการค้าขายร่วมกัน และการไม่มีสัญเล่นพนันดิตเหล้า เป็นต้น และแม่ค้าดอกไม้ยังมีความสัมพันธ์อันดีมากกับนายทุนเงินกู้ทำ药材 ก็ยิ่งจะทำให้ แม่ค้าได้กู้เงินมากขึ้นและมีระยะเวลาการใช้หนี้คืนได้ยาวนานและดอกเบี้ยต่ำ กว่าแม่ค้าที่ไม่รู้จักกันและ การที่แม่ค้าไม่ไปพึ่งนายทุนในระบบเช่น ธนาคาร สหกรณ์เป็นพระแม่ค้าเหล่านี้ไม่มีเครดิตรือหักทรัพย์ได ๆ ค้าประกัน เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมา เป็นการยอมรับในข้อมูลฐานข้างต้น

สมมติฐานข้อที่ 8 ความชำนาญและประสบการณ์ในการค้าขายของแม่ค้าดอกไม้และยี่ปีวยิ่งมีมากเท่าไร ก็เป็นข้อได้เปรียบแม่ค้าใหม่ในการเลือกทางเลือกขาย

จากผลการวิจัยพบว่าความชำนาญและประสบการณ์ในการค้าขายของ แม่ค้าดอกไม้และยี่ปีวทำให้แม่ค้าดอกไม้ทางเท้าสามารถดำเนินกิจการค้าขายได้ อย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีการเปลี่ยนอาชีพไปทางย่างอื่นเห็นได้จากการสัมภาษณ์ แม่ค้าคนหนึ่งฯ ระบุว่าในอาชีพ 5-10 ปี หรือมากกว่านั้นเป็นต้น เพราะเป็นอาชีพ ที่มีรายได้ติดกันละ 300-500 บาท และการเรียนรู้ในการเลือกทางเลือกภาพ แวดล้อมในการค้าขายบนทางเท้า ที่มีคนผ่านไปมามาก เช่นหัวหมุดนน และหน้า ทางเข้าออกของตลาด ก็จะทำให้ขายดอกไม้ได่ง่ายและเป็นที่ ๆ มีคนของวางแผน ขายดอกไม้มากที่สุด ทำให้แม่ค้าที่มาอยู่ก่อนได้เปรียบในการเลือกทางเลือกค้าขาย และใช้เป็นร่องทางการขาย แม่ค้าใหม่มา เป็นพวกและได้รายได้จากการแบ่ง เช่าที่เป็นช่วงเวลาในการค้าขายเป็นกู้ม ฯ ทำให้แม่ค้าใหม่ที่ไม่รู้จักใคร ยังมี ประสบการณ์ในการขาย ต้องหาบอกรายงานสถานที่กอลอกรายจากปากคล่องฯ ทำให้ขายได้น้อย และยี่ปีว นายหน้า นักจะเป็นผู้ที่ผูกขาดการซื้อค้าไม้จากชุม ชนมาขายต่อในตลาด ทำให้แม่ค้าดอกไม้ต้องถูกกำหนดราคารับซื้อจากยี่ปีวใน

ตลาด เพราะตนมีทุนน้อยไม่มีความสามารถในการลงทุน ไปรับซื้อตอกไม้จากสวนมาขายเอง แต่บางครั้งก็ได้ซื้อจากชาวสวนที่ขายให้ถึงตลาดก็มี แต่ก็มีไม่นัก เพราะบางช่วง เช่น ฤดูแล้งตอกไม้มักน้อย ก็มีชาวสวนขายให้น้อยหรือไม่มีเลย ก็ต้องทนท้อดอกไม้ราคากลางจากบ้านที่บีบมาขาย จึงผลการวิจัยดังกล่าว มาเป็นการยอมรับในสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้างต้น

สมมติฐานข้อที่ 9 แม้ค้าตอกไม้ที่มีรายได้และทุนสูง จะมีโอกาสเลื่อนสถานภาพและเปลี่ยนบทบาทในการค้าขายมากกว่าแม้ค้าที่มีรายได้น้อยและยากจน จากผลการวิจัยพบว่า โอกาสของคนในเศรษฐกิจระบบ แม้ค้าตอกไม้ทางเดียว เมื่อปรับตัวเข้าสู่อาชีพในเศรษฐกิจระบบแล้ว เมื่อทำงานไปได้ระยะหนึ่งและมีรายได้มากขึ้น ก็สามารถจะเลื่อนสถานภาพของตนไปสู่ฐานะที่ดีขึ้น ทำให้เปลี่ยนบทบาทได้ง่ายกว่า เศรษฐกิจในระบบที่จะต้องมีระบบความสามารถในการสอนเลื่อนตำแหน่งเพื่อความเหมาะสมในหน้าที่การทำงาน แต่อาชีพในเศรษฐกิจระบบมีแต่ความสามารถในการหารายได้ที่สูงและมีโอกาส ความยั่งยืนทำงานก็จะสามารถได้เต็จจากแม้ค้าแบบเดิม สู่แม้ค้าแฟลกอยและเป็นเจ้าของร้านได้轻易และรวดเร็ว กว่าการทำงานในระบบเศรษฐกิจที่เป็นทางการ

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษา พบร้า ศศิริที่อยู่ในภาคเศรษฐกิจระบบเหล่านี้ แทนจะไม่มีโอกาสที่จะได้รับการฝึกฝนอาชีพ หรือทักษะต่าง ๆ ที่จะช่วยในการประกอบอาชีพโดย จึงน่าที่ทางราชการ ควรจะพยายามให้ความรู้ แก่ผู้ประกอบการเหล่านี้ ในกรณีเนินธุรกิจขนาดเล็กและให้ความช่วยเหลือด้านทุน สวัสดิการ และการคุ้มครองแรงงาน ลดภาระจัดตั้ง เป็นหน่วยงานที่อยู่ในภาคคลองตลาดฯ และอยู่รับบริการแก่บัญชา ในด้านทุนโดยการให้สินเชื่อโดยที่ไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ตอกเบี้ยต่อ ในการจัดตั้ง เป็นสหกรณ์หรือสมาคมผู้ค้าเนินธุรกิจขายดอกไม้ โดยให้ทุนเป็นดอกไม้ใบขายก่อนและจะหักเบี้ยนขึ้นเป็นสามสิบของผู้ค้าไว้ เพื่อสะดวกในการติดตามการชำระหนี้ และทำให้ไม่ถูกกด

ราคาก็ข้อความดอกไม้ต่า เพราะจะเป็นราคาก่อการก่อหนดให้ด้วยความยุติธรรม และด้านสวัสดิการ ด้วยการให้ความช่วยเหลือท่ามกลางสังคมยามเจ็บไข้ด้วยเมื่อมารักษาตัวที่หน่วยงานต่าง ๆ ของราชการ

2. รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องน่าจะจัดตั้งศูนย์ดูแลเด็กเล็ก ก่อนวัยเรียนให้อยู่ในบริเวณหรือสถานที่ที่ใกล้เคียงกับที่ทำงานค้าขายของแม่ค้า ดอกไม้ และผู้นี้รายได้น้อย ในเมืองเพื่อที่จะช่วยแบ่งเบาภาระการเลี้ยงดูบุตรในระหว่างที่ออกมากำลงงานค้าขาย และเพื่อสะดวกในการมารับ-ส่งกลับในตอนเย็น

3. การศึกษา การปรับตัวของสตรีที่อยู่ในภาคเศรษฐกิจอกรอบบังคับ มีประเด็นอื่นที่น่าจะศึกษาต่อในกรณีอาชีพอื่น ๆ เพราะแต่ละอาชีพจะมีความหลากหลายและวิธีการหารายได้ที่แตกต่างกันในภาคเศรษฐกิจอกรอบบังคับ เช่น น่าจะศึกษาบทบาทของพวกร่อค้าคนกลาง ยึด้ำ ในตลาดเศรษฐกิจอกรอบบังคับที่มีอยู่ในระบบทุนนิยม

ศูนย์วิทยาพยากรณ์
อุดมศึกษามหาวิทยาลัย